

За Українську Самостійну Соборну Державу!

ВОЛЯ НАРОДАМ! ВОЛЯ ЛЮДИНІ!

ВІСНИК ЛЮБЛЮЩИХ

СОЦІАЛЬНО - ПОЛІТИЧНИЙ МІСЯЧНИК

№: 7/20

ТРАВЕНЬ 1949 р.

РІК: II.

ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ

.....

С У О В І Д Ъ Н І Г - В І С Т І Я Н І Й М І С Ц Я Ч И К К

ВИДАЄ: М. ОЧ ОУН

ВІДБИТУ: КОЛІЄТІЯ / на правах рукопису /

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЄТЕ:

.....

- 1. ПРОТЕСТУЄМО І ОБВИНУВАЄМО
- 2. Ігор В - кд. ВЕРИТИ ДУХА
- 3. М. Міхновський. МИ НАЦІЯ В ПОХОДІ...
- 4. ПОКІТН ПОВАГЛИМ ГЕРОЯМ
- 5. С. К-ч. "ДО МИНУЛОГО НЕМАЄ ПОВОРОТУ"
- 6. К-р УНА-Пріра. БОРОТЬБА НАРОДІВ ЛЕН З МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ІМПЕРІАЛІЗМОМ
- 7. Д. Донцов. ПАТРІОТИЗМ І ХАРАКТЕР
В б о р о т ь б і з а г а р б н и к о м У к р а ї н и
- 8. Іскотівка ОУН. ЗА ДУШУ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ
- 9. " УНА... ВІСЛУЖЕННИКАМ НЕМАЄ ПОШАЛИ
- 10. Інструк. ОУН. ДО МІЖНАРОДНЬОГО СТАНОВИЩА
- 11. В. Х. УКРАЇНА НЕПОВОРНА
У с п і д ь н о м у п р о т и б о л ь ш е в ь с ь к о г о ф р о н т і
- 12. ПОХІД ТИРАНІЇ
- 13. ПРОТИ ТИРАНІЇ І ПОНЕВОЛЕННЯ
з у к р а ї н с ь к о г о ж и т т я н а е м і г р а ц і ю
- 14. О. Д. ЗА ЗДОРОВІ ПІДСТАВИ СУСПІЛЬ. - ГРОМАД. ЖИТТЯ
- 15. Б. Р. Волярч. НАША ВІДПОВІДЬ
- 16. В. Х. "ПАТРІОТИЧНІ" ТИНСОРМАЦІЇ
- 17. КОРОТКІ ВІСТКИ З ЖИТТЯ УКР. ЕМІГРАЦІЇ

ПОЕРТВИ:
.....

НА ПОМІЧ ВІ ЦМ УНА ЗЛОЖИЛИ:

УКРАЇНЦІ ТАВОРУ ІДЕН КЕМП ОЛД МАЛЬТОН.....	£: 6: 0: 0
УКРАЇНЦІ МІСТА БРАТФОРД.....	£: 31: 18: 0
ОУН.....	£: - 4: 0

НА ПРЕС-ФОНД "ВИЗВОЛЬНОГО ШЛЯХУ":

Борис і друзі	£: 1, 10, 0
Кривоніс і друзі.....	£: 1, 0, 0
Сулцма і друзі.....	£: 3, 0, 0
Тербак і Граб.....	£: 1, 4, 3
Вушок і друзі.....	£: 1, 15, 0
Тербак.....	£: 1, 0, 0
Біленкевич і друзі....	£: -, 10, 0
Семчишин і друзі.....	£: -, 10, 0

Бомби - 6 шил., Р. Михайсько і друзі - 7 шил., К-лик - 4 шил., Сич - 2/9
Липух і друзі - 10 шил.

ВОНІ ВЕРТВОДАЦІМ СКАЛАЄМО ШИРУ ПОДІКУ.

ЧИТАЄТЕ І ПОКРИЄТЕ "ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ"!
ЧИТАЄТЕ І ПОКРИЄТЕ ПЕРЕДРУКИ ПІДПІСЬВНИХ КРАТОВИХ ВИДАВЬ І

Протестуємо і обвинувачуємо!

В РІЧНИЦІ ДНІВ СМЕРТІ ГОЛОВИ ДІРЕКТОРІЇ ГОЛОВНОГО СТАНА НА ЧОЛВІ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ - СИМОНА ПЕТАЮРИ, І ТЕОРЕТИКА ПРОВІДНИКА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ - ЄВГЕНА КОПОВАЛЬЦЯ, ПО ЗГІНУЛІ ВІД ЗЛОЧИННОЇ РУКИ ЧЕРВОНИХ МОСКОВСЬКИХ АГЕНТІВ ЗА НАЙВИЩІ ВСЕЛЮДСЬКІ ІДЕАЛИ - ВОЛЮ І ПРАВДУ, ПРОТЕСТУЄМО І ОБВИНУВАЧУЄМО ПЕРЕД ЦІЛИМ ВІЛЬНИМ, КУЛЬТУРНИМ І ХРИСТІАНСЬКИМ СВІТОМ - НАЙБІЛЬШИХ ЗЛОЧИНЦІВ ЛЮДСЬКА І ГНОБИТЕЛІВ ВОЛЕЛЮБНИХ НАРОДІВ СХІДНОЇ І СЕРЕДНЬОЇ ЄВРОПИ, РОСІЇСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ІМПЕРІАЛІСТІВ!

ПРОТЕСТУЄМО: ПРОТИ НАСИЛЬНОГО ПОНЕВОЛЕННЯ І ВИСІСКУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО І ДЕСЯТКІВ ДРУГИХ УЯРМЛЕНИХ МОСКВОЮ НАРОДІВ!
ПРОТИ БЕЗПРАВНОГО КОМУНІСТИЧНОГО РЕЖИМУ ССРСР ТА НИЩЕННЯ ХРИСТІАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ, ПРОТИ ТЕРОРУ І ЗНИЩЕННЯ НАД ПРАВОМ І ГІДНІСТЮ ЛЮДИНИ!

ОБВИНУВАЧУЄМО: ЗА ПЕРЕСЛІДУВАННЯ І НИЩЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ І ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ; ЗА МУЧЕНИЦЬКУ СМЕРТЬ ЄПІСКОПІВ, СОТНІ ТИСЯЧ ДУХОВЕНСТВА ТА МІЛІОНИ ВІРНИКІ!
ЗА НАСИЛЬСТВО І ЗНИЩЕННЯ НАД ДУХОВЕНСТВОМ І ВІРНИМИ ХРИСТІАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ ІНШИХ УЯРМЛЕНИХ НАРОДІВ!
ЗА МІЛІОНИ НЕВИННИХ ЖЕРТ ГОЛОДУ, ТЕРОРУ, НАСИЛЬСТВА, ЗНИЩЕНЬ І ГЛУМУ СТАЛІНСЬКИХ БАНДИТІВ!
ЗА ТЮРМИ, КОНЦТАБОРИ, КАТОРНІ РОБОТИ, ЗА ВИВІЗ РОДИН В СИБІРСЬКІ ТАЙГИ, ЗА МУКИ І РОЗСТРИЛИ НА КРАЩИХ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНСЬКОГО І ІНШИХ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ!

ЗА ГРАБУНКИ, СТРАХ, ЗА СТВОРЕННЯ СТАЛІНОМ І ЙОГО КЛІКОМ НАЙБІЛЬШОЇ В ІСТОРІЇ ЛЮДСЬКА, ТЮРМИ НАРОДІВ ССРСР!

ЗА НИЩЕННЯ КУЛЬТУРИ, СВОБОДИ І ГІДНОСТІ ЛЮДИНИ І НАРОДІВ, ЗА ЗВІРСТВА І БЕЗПРАВ'Я КРОВОБАДНОГО НКВД!

ВІКЛИКАЄМО всі поневолені більшовизмом народи, всі вільні народи світу, до спільного протесту, до спільної боротьби проти найбільших ворогів людини і народів - імперіалістичної сталінської кліки!

ПРОТЕСТУЙТЕ і вживайте всіх заходів, щоб демаскувати все і всюди, намагання більшовизму своїми засобами повалити і поневолити ще існуючі вільні народи, та щоб завести цілому світі комуністичну диктатуру під зверхністю Москви!

ВЛАШТУЙТЕ демонстрації, докажіть несламну волю українського і інших поневолених і вільних народів, до боротьби й перемоги над кривавими злочинами сталінської комуністичної кліки, за вільні, національні держави світу!

ПОМАГАЙТЕ воєнній Україні, героїчній українській Повстанчій Армії, постоїть в авангарді боротьби проти московського більшовизму, та вкаже єдиний шлях до визволення. Помагайте найбільшому підпільному протикомуністичному рухові - Організацію Українських Націоналістів-революціонерів і всім національно-визвольним рухам інших поневолених народів!

ЄДНАЙТЕСЬ в спільному фронті Атиктибальшевицького Блоку Народів та допомагайте розподілу советської Росії на самостійні національні держави з їх етнографічних кордонів!

Хай живе героїчний український народ з УПА!

Хай живуть вільні, національні держави всіх волелюбних народів!

Смерть ти раній - хай живе АБН!

ВЕЛИТНІ ДУХА

Життя для них - це боротьба
Вони родилися для чину,
Розкуть закуту Україну,
Звільнити вірного раба!
О.Олець

Двадцять восьмого травня 1916 р. скінчив життя один з найбільших снівців України, поет Іван Франко. Своєю духовно-творчою працею пробуджував він український народ і примушував шлях до відродження української нації. Скоро після його смерті український народ "отрусував Кавказ" і кров'ю своїх жертвами і чинами здобував право "засісти у народів вільних колі" і захити у вільній самостійній українській державі!

У епі вивольної боротьби треба було шукати шляхів до здійснення ідеї української нації. Вільні парат лежав в руїнах, але не місце його відроджував московський загарбницький імперіалізм до прикриття своє дії одне обличчя і цілє червоною пламенем комунізму. З фальшивими гаслами на устах, а в руках з закріпаченою зброєю, заливали Україну комуністичні орди. Дале України находилась у руках українських соціалістів, в яких не було ново оформленої ідеї української нації, тому і боротьба за її волю і самостійність була невдачливими шляхами. В той час вириває постать найбільшого тодішнього українського ідеолога-самостійника-Микола Міхновський. Своїми націоналістичними ідеологічними твердженнями і могутніми гаслами його вказує шлях, до самостійної веде до визволення української нації, "Україна для українців" - дунає його голос. Він розкриває перед українським народом його власну опрощеність і силу, яка має заступити всіх білих і червоних "визвольників", що поневоляють і експлуатують Україну і українців. Врештєго травня минає 25 років з того часу, як на віки вимовили уста цього першого великого апостола-ідеолога української націоналістично-державницької ідеї. Але його слова та ідеологічні твердження, що виростали з природних потреб українського народу, стали змістом життя молодого українського покоління та скріпили основи росту і сили українського націоналізму.

Еще в час Визвольних Змагань в 1917-21 рр. воля Української Народної Армії, отаман Симон Петлюра, переносить в бойову практику гасла боротьби за збереження і закріплення самостійності України. Залучу повинню червоної орд Україну, отаретається звільнити штиками української армії та став речником духа української нації, як провідник народних мас. По невдахах Визвольних Змагань, Головний Отаман Симон Петлюра не заломлюється. За мажами Рідної Землі проловжує розпочате діло і підготовляє День Визволення українського народу з під неависного червоного ярма. Але 25 травня 1926 р. озвірілий зі страху перед великою і всеціло відданою Україні постать отамана Симона Петлюри, відвічний ворог України-червоної московський окупант, руками Івардбарта, збиває Головного Отамана. На вулиці в Парижі, сім куль червоного наланта перериває життя і працю цього великого, вірного сина України - Симона Петлюри. Те світлий образ Симона Петлюри, для цілого українського народу, остався ввіленим шляхетної незламної боротьби за Самостійну Соборну Українську Державу!

Червоні кремлівські володарі тріумфували...Грізна для них постає українського самостійника стала зникла їхнім агентом. Але зникти можна тільки тіло...Духа ніколи! Серед руїн і крові, серед непогаслої боротьби українських повстанців, на свіжих ще руїнах української держави, формується націоналістична ідея українського народу, і він сам став творцем свого майбутнього.

На чолі групи українських старшин, щоїх не заломили невдачі і які не закинули боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу, став - мисловник Євген Коновалець. З їх ініціативи твориться Українська Вільська Організація /УВО/, яка згодом оформляє свою політичну програму та перетворюється в Організацію Українських Націоналістів /ОУН/. Український народ в постаті Євгена Коновальця находить дійного творця і провідника української національної революції.

" Українська нація мусить добути собі свободу, хочби зазналася ціла " " Росія. Мусить добути своє визволення з рабства національного і полі " " тичного, хочби полилася ріки крові! " " "...Ми виписали на своєму прапорі: "Одна, єдина, нероздільна, вірна, са- " " мостійна Україна від гір Карпатських аж по Кавказькі." - М.Міхн-кий "

Євген Коновалець, який вбрав у себе великий досвід і патос доби, виріє в очах українського народу народнім героєм-оборонцем державної незалежності України. В його постаті злились всі стремління й прагнення розв'язати на хресті кордонів України. Він ломить кордони і зливає душі й серця українського народу в боротьбі за вільне життя. Як Провідник ОУН поставив в Проводі українського народу найкращих синів України, що посвятили і безмежно любували до батьківщини вкрились безсмертною славою. Він виховував і гартував новітніх Байдів, що на тортурах і муках не зраджували тайни, не зневажали св'ятого імені Нації, не просили ласки в ката і з погердов гляділи смерті в вічі.

Червоні найзники не наситились смертю С.Петлюри. В могутній національній ідеї ОУН і її провідника Є.Коновальця, відчули страх за своє панування і доложили всіх зусиль, щоб знищити речника українського націоналізму. 29 травня 1928 р., з рук зрадника-слуги червоного Кремля гине Провідник ОУН - пол.Євген Коновалець. Гей далеко гога межами рідного краю, на вулиці Роттердаму в Полонії, мовчав на віки серце великого сина України, що весь час горіло св'ятим любов'ю до українського народу.

Отаман Симон Петлюра і пол.Євген Коновалець, вгнали зруч збівці більшовицьких найзників-поноволонців України. В обох випадках головку ролу грали ці самі мотиви, цай самий строх і ненависть до української нації. Більшовики добре знали що оба Воли, були духопни Провідниками українських народніх мас, були живим втіленням найкращих ідеалів цілого українського народу, тому доложили всіх зусиль щоб їх, одного по другим знищити. С.Петлюра і Є.Коновалець відновили приспану в віках, але вільно живу ідею Вільної Соборної України. За Неї в жертву віддали своє життя, тому смерть їх, була кривавим ентес боротьби між Українцями і Москвою!

Але і цим разом червоні найзники парачисолилися. Скоро потім історичні події доказали що даремні були їхні зем'ї. Ідеали за які боролися Герої, за які кров'ю своєю поїли рідну землю найкращі сини й дочка України, стали Ідеалами цілого українського народу. Нові лави борців, пішли означеним кров'ю шляхом до перемоги над ворогом. І тим шляхом ідуть і сьогодні загартовані кадри з революційної ОУН, ідуть неустрашні народні герої Української Повстанської Армії. Ідуть під прапоромки, на яких кров'ю виписані огнені слова : "Здобудеш Українську Державу або згинеш в боротьбі за Неї!"

-o-o-o-

Великий чин наших лицарів вчить вірності ідеалам і умінню підпорядкуватись. Тільки вірність і слухняність творить передумови успіху національної боротьби."

С.Петлюра

МИ - НАЦІЯ В ПОХОДІ...

/Ідеї національного відродження...-М.Міхновсь./

Часи вишванних сорочок, свити та горілки минули і ніколи вже не вернуться. Третя українська інтелігенція став до боротьби за свій народ, до боротьби кривавої і безпощадної. Вона вірить у сили свої і національні, і вона викопнить свій обов'язок. Вона виписує на своєму прапорі ці слова: "О д н а, е д и н а, н е р о з д і л ь н а, в і л ь н а, с а м о с т і й н а У к р а ї н а в і д К а р п а т і в а х п о К а в к а з". Вона віддає себе на служення цьому великому ідеалові і доки хоч на однім кланті української території пануватиме чужинець, доки українська інтелігенція не покладе оружжя, доки всі покоління українців бігуть на війну. Війна провадитиметься всіма засобами, і боротьба культурна вважається також відавдною, як боротьба, фізичною силою. Потреба боротьби впливає з факту нашого національного існування. Нехай наша історія єдина і незірлана, нехай ми некультурні, нехай наші маси темні, подурені, ми все ж існуємо і хочемо далі існувати. І не тільки існувати як зміві істоти, ми хочемо жити як люди, як громадяни, як члени вільної нації. Наше багате - цілих 30 мільонів. Нам належить будучина, бо зовсім неможливо, щоб 1/30 частина всієї людськості, ціла велика нація могла зникнути, могла бути залучена, коли вона спрочкує на повзати з цілим світом! Ми існуємо, ми відчували своє існування і своє індивідуальне національне "Я". Кожна нація в своєму історичному процесі часто була несолідарною поміж окремими своїми частинами, але кині увесь цвіт української нації, по всіх частинах української землі акце одціді думкою однією криєт, однією думкою: "о д н а, е д и н а, н е р о з д і л ь н а, в і л ь н а, с а м о с т і й н а У к р а ї н а в і д К а р п а т і в а х п о К а в к а з".

Це можливо єдиною шляхом безпосереднього участництва народу у владі. Як ми вже згадали, передусім шляхом опертя законодавчої влади на репрезентантах всіх соціально-продуктивних верств, широкого самоврядування і самодіяльності народу в усіх галузях життя. Коли своїх відпоручників народ посылатиме на базі їх творчості у соціальному процесі, адже господарства культури, церкви - тощо і матиме змогу контролю, тоді буде відтята життєва база для наростання і вдершення тоталітаризму. Коли хлібороб, промисловий робітник і т.п. є при владі, то він має за собою світ своєї праці, свою соціальну базу, життєву основу і постійну контрольність над собою організованого соціального середовища, від якого він делегований.

Професійна самоуправа означених галузей господарства, забезпечена право на ефект праці, себто гарантія, що господарські праця визнає право на власність і її нею здобувається, ці і т.п. переміни йти мають назустріч як, з одного боку, елімінації колективізму, так з другого, переростів індивідуалізму.

Проте з це зовсім не означає, щомаль б бути заборона творення політичні партії дозгоднілішого типу. На нашу думку, не існуватиме соціально підложя для них. Попробуймо нпр., творити середньовічні цехи, хоч і немає заборони, це не повезло б, бо це вже історичний анахронізм.

/докінчення в слід.числі /

- o - o - o -

К-р УПА - Е.Пріра

БОРОТЬБА НАРОДІВ АЕН З МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ІМПЕРІАЛІЗМОМ

/ Д о к і н ч е н н я /

Про Румунію я мав відомості з комунікатів УПА і нашої преси, до там цілий 1945р. і з початком 1946р. діяла партизанська дивізія генерала Антонеску. Пізніше діяла румунські боївки - головне по містах, які тішилася великою активністю: Румунські збройні відділи діяли найдовше в гірських околицях. Вони ліквідували більшовицькі відділи НКВД, авіальняли арештованих і виселяли на Сибір, керували спротивом народу і саботажем зряджень адміністрації. Румунські боївки урядували атентати на старшин НКВД і різних партійних вельмож, які тероризували народ. Під час рейдів УПА в Румунії 1945-46рр. румунське населення ставало до УПА дуже прихильно. Селяни всіляко допомагали УПА, лікували наших ранених, - давали розвідку і зв'язок.

Про збройну боротьбу на Кавказі знав децю з більшовицької преси, офіційних комунікатів УПА і від одного селянина, який там був. По утечі німців з передкавказзя розгорілася протибільшовицька боротьба народів Північного Кавказу, яка поширилася на Грузію, Азербайджан, деякі околиці Кубанщина і Донщина. Про це говорили офіційні комунікати УПА а також німецька і пізніше більшовицька преса. Відомості про цю боротьбу була ще з 1945р.

1946р. говорив я з одним українським селянином, який був виселений більшовиками в 1939р. в Туркестан, а час війни повернувся додому. В 1945р. він був на Кубанщині в Краснодарі. Він оповідав про боротьбу Кавказу. Згідно з його оповіданнями боротьба на Кавказі набрала такого ж самого руху, як і на Україні. Більшовицька інкули туди велику кількість відділів НКВД, тероризували населення і виселяли на Сибір, щоб запустити повстання. Одного разу більшовицьки привезли до Краснодару велику кількість ранених і вбитих енкаведистів.

На Волні 1943р. стрічався я з відділами грузинів і північних кавказців /осетинців і черкесів/. З відділом осетинців /іх була одна сота/ був разом в бов проти німців. Гітлерівські ядолови надали тоді на колонію Верезівка в Дуцькому повіті. З нашої сторони була тоді, крім осетинців, сотня УПА. Тоді розбито дві компанії вуполіні. Ворот мав 17 вбитами. Осетинський відділ з питомим лише гірським зв'язаття і розмохом був гітлерівських ядоловів.

В сотні Громоваго, з якою я часто зустрічався, з початком 1944р. був лікарем грузин і чотири воєки - двох грузинів і двох одинів північно-кавказьких народів. З цим лікарем я тоді зустрічався. Він дуже багато оповідав мені про свою Грузію, про свій народ, його спротив і більшовицький терор. Дуже шкодував, що не може зараз боротися за свою свою батьківщину, не може боротися проти сталінських імперіалістів тут, в лавах УПА.

В осені 1943 р. німці кинули на копання окопів в Редяхівщині відділи СД, зібрані з народів Кавказу і Азії. В оселі Завидче квартирували з чотирьох грузинів, в Туровичах - азербайджанців, в Музикові і в Медведях - туркестанців. З трьома першими гарнізонами, УПА мав "язвля" контакт, від них доставляли амуніцію, зброю, медикаменти. Відділ грузинів і азербайджанців збирався переходити до УПА, але чи перейшов домі мені не відомо, бо в цьому часі візійшов в інші терени. В курорті "Мисника" було кілька десятків членів поневолених народів. Між ними мені найбільше знайомі були татарин Астри і туркестанець Антон. Батько Астри був полковником погран. військ НКВД в Рязі Руській. Він знайомиться з членами ОУН. Ці дашть йому читати революційну літературу. Молодий татарин захоплюється книжками боротьби, покидає вислужницьку роботу свого батька і в 1944 р. зголошується до УПА, ідучи за голосом серця. В 1945 р. разом з більшовиками вертається його батько влад. За якийсь час довідується, що його син є в УПА. Всіма способами намагався намовити сина до повороту з рідів УПА, твораць, що більшовицька влада забезпечить йому свободу. До сина перекладе через населення, виславляє листи. Однак друг Астри твердо вірить в правдивість своєї дороги, гордо відкидає оптимістичну аську і вигідне життя при своїх батьках і вибирає повний невигід і небезпек шлях революційної боротьби. Батькові відписує листа, докладає ніякості його вислужницької роботи, взиває батька, щоб на роботу покинув. Вказує батькові на сталінські посяпки, так само вказує українській нації, вказує і його батьківщину. Заявляє, що він вертаючись в буде і не буде каятися бо вибрав одинокорозвільняльний шлях - шлях боротьби в УПА проти ворога своєї батьківщини. Тоді батько робить об'яву за сином, але все без вислідів. Астри працює пізніше як співредактор і карикатурист в гумористичному журналі УПА, "Дієволик". Своєю відданістю ідеї боротьби підтверджує наостаті жертвою власного життя. В місці бар'яні в 1947 р., знаходить АСП країнку в оселі Горасць Лубачівського повіту, в якій був друкарня "Дієволик". Друг Астри знайшов матеріали, які не сміли потрапити в руки ворога, щоб не злягали живим вбиває себе власною кулою.

Стрільць Антон був найкращим стрільцем у відділі. Ціль біда, що не зміг розговоритися по українськи, ні по російськи, тільки трохи навчився вже в УПА. Пізном осінню 1944 р. відділ, в якому він був, провів біг з НКВД в керівському лісі, сокольського повіту. Відділ був оточений і цілий день провадив оборонні дії. Вночі пробився з оточення. Підчас пробив був тяжко ранений найкращий друг Антона, стрілець Медвідь. Після пробив Антон зорієнтувався, що немає його друга. Він вертається на побоєвище перерізує йому рану і зносить на плечах в більш безпечне місце. На другий день опікується раненим другом, з віддалі з кілометрів приносить йому в чоботі вода і заспокоївши спрагу раненого йде шукати людей. Однак цього дня і на слідує гонимий по лісі більшовиками і тому він повертається до Медведя, щоб йому не сталося щось злого. Поїти на третій день добирається до селян. Селянам не міг вяснити, що він є стрілець УПА і що в лісі лежить ранений стрілець Медвідь. Він говорить до селян: "ва і я то одне серце. Там місце моє серце". Подібними зворотами старється селянами вяснити, в чому справа. Може йому це не властяться, / селяни думали, що це опанувист / змушує селян іти з ним в ліс до раненого друга Медведя і поїти там вяснюється справа. Селяни забирають раненого стрільця, з Антон відходять до відділу.

Про збройну боротьбу в Туркестані і Сибірі я чув з коментарів в ніській пресі і від українських селян - поворотців із сибіру і туркестану. В останньому комунікаті УПА з 1945 р. говориться що, командування УПА добре поінформованих жорст довідується про поважні заворушення проти сталінських режимів. По стороні озброєних робітників стало також багато червоноармійців і в кількох промислових осередках діяло пр"яко до мушкетерів біл між відділами НКВД та робітниками, які допомагали покращити життя. НКВД криваво здушало ці заворушення. Більшість озброєних робітників і червоноармійців, які вступали проти сталінських режимів втікати в ліси і творять там повстанські відділи.

Ці відділи нападали на загони НСВД і нищили їх. В промислових осередках кузбасу було багато вбивств старшин НСВД і большевицьких вельмож, які найбільше переслідували робітників. Большевикам переважно не вдавалося відкрити атентатчиків.

Селянин, який приїхав з Ташкенту оповідає, що він там від населення багато чув про діяльність повстанських груп в степях Туркестану. В Ташкенті також невидима рука виконувала атентати на найбільших тиранів туркестанського народу. Ці відомості відносяться до 1943 р.

В літі 1945 р. большевики кинули в повіті Томашів, Грубешів і Холи на Холишині відділи донських козаків. З цих теренів виселено зимою українське населення Холишини в СРСР. Між донських козаків дали також большевики старшин НСВД. Згідно з призначеннями большевицьких імперіалістів ці частини мали збирати жнива і сіно. Рівночасно хотіли їх вкинути проти нашого визвольного руху. Однак УПА провела при допомозі лезеток широку пропагандажну акцію серед донських козаків. Донські козаки стрічалися також і з українськими селянами, від них довідувалися правду про УПА. При зустрічі зі старшинами УПА вони вдавали, що їх не бачать, вказували на енкавудистів і де стрільці УПА несли б перед ними скритися. Між населенням і донськими козаками проходить до правдивої дружби, і коли донські козаки відшукують цих зашель, українське населення пришло їх так само, якби це були сани українського народу.

Я дав короткий перегляд значної маси боротьби поневолених народів на рідних землях. Це дуже мале і дуже загальне характеристика того, що робиться там на рідних землях, в цім криється великий зміст боротьби поневолених народів проти кривавого тоталітарного сталінського режиму, рівній якій своєю натурою, вкладів, трудів і жертв прямо не знає історія. Ця боротьба ведуть дружньо і спільно всі поневолені народи при взаємному поважанні своїх прав, згідно з ідеями АБН.

ЗАКЛЮЧЕННЯ.

Що ідеї, які ввійшли в основу АБН, є одинокоривальними і найбільш доцільними, вже доводи вказують подані мною факти з боротьби. Всі поневолені народи Європи і Азії, чи то вони були в арміях поневолення чин, чи в звичайному житті, при зустрічі з революційними ідеями, які несла на своїх прапорах УПА, і ідеями АБН, ставлять їх поклонниками. Сами всі ці народи бачать тоді свою поневолену батьківщину і знаходять найбільш правильний шлях спільної боротьби проти сталінського імперіалізму всіх поневолених народів. Вони зразу співідентифікуються з визвольним рухом поневоленого народу і йому допомагають / поділяючи мною випадках - з українським визвольним рухом /.

Ідеї АБН є найбільш прогресивні тому, що йдуть в парі з поступом людства взагалі в політичній, соціалній і культурній площинах. Наро-да в досвіді боротьби з большевицько - московським імперіалізмом дійшла до переконання, що в большевицьких умовах є єдино доцільна, правильна і можлива підлічяно - революційна збройна боротьба.

Щоправда що до недавня новопоневолені московським большевицким наро-ди середньої Європи пробували добитися своїх прав легальними засо-бами, але це в коріні це едукувала большевики. Зараз ці народи хре-ходять до одинокі можливої збройної боротьби.

На землях поневолених московсько - большевицьким і імперіалізмом іде боротьба за визволення, за національні права в політичній, ку-льтурній і економічній площинах. Іде підлічяно - збройна боротьба яка підносить революційні настрої народних мас, дає кадри боєників за волю, остаточно підготовляє ґрунт до національних революцій.

Силу поневолених народів і зріст протабольшевицьких революційних на-строїв серед них в роках Другої Світової Війни і після неї, зрозумі-ли дуже добре і самі большевицькі поневолені. Вони розуміють, що гра-до час національних революцій і великими можливими способами старанься знищити революційні настрої серед народів. Однак вони дуже добре розу-міють, що цього зробити їм не вдасться. Щоб рятувати сталінському імпе-рію від неминучого розпаду, старанься опертись на російському народі в поборюванні визвольних рухів.

Геть большевицьку диктатуру над Євро-пою! Хай живуть самостійні національ-ні держави усіх народів!
Хай живе визвольно-революційна борс-тьба українського народу за УСРГ!

Щоби з'ясувати собі російський народ, каїка кремлівських можновладців кокетує зякими способами російський народ. Творять теорію видості російського народу, щоби викликати російський шовінізм і сильно її роздувають, величавськими пропатагандивними апаратами. Ця теорія зараз майже нічому не відрізняється від гітлерівської теорії видости німецької раси. Завертають зараз до старих традиційних звичаїв, щоби тим з'ясувати російський народ, шир., підкреслюють заслугу російського народу в другій імперіалістичній війні. Сталін офіційно складає подяку російському народові, ніби цей народ найбільше причинився до розвалення Німеччини. Однак більшість росіян ворожий такий сталінський імперіалізм, бо на них також відбалася сталінська неволя і вони також в саушній час звернуть свою зброю проти сталінських поневолювачів.

На своєму боевому шляху я був на Україні, Польщі, Білорусі, Словаччині, Чехії і Східній Пруссії і стрічався з ними народами. Я знав з оповідань боевих товаришів про інші народи. Я стрічався з синами дуже багатих народів в Україні, чи то вони були садов загнані в армії поневолювачів, чи загнані самок на воєнні роботи. Я переконався, що серед них дуже багато зростає неадаптивність до більшовицько - московського імперіалізму, що вони всі консолідуються в протибільшовицькє боротьбє і вилучаються в нєї. Всі народи дійшли до переконання, що лише спільними силами, спільними змаганнями, спільною революційною боротьбою здається повалити більшовицько - московську імперію.

Я знав дубру, дубоша, Діброзу і багато інших. Я був з ними і бачив їх народи. Бачив як вони витримували перенесення труди революційної боротьби, чув їх драматичний голос, коли оповідали про свої батьківщини, бачив годі їх сявчі очі. Бачив як сміло вони дивилися смерті в вічі в боях і в них я бачив і інші батьківщини, їхні народи. Я полюбив своїх боевих друзів і їхні батьківщини, для яких воля танцює бачив, як і волю свого народу.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

Д.Денісов

ПАТРИОТИЗМ І ХАРАКТЕР
 //За Квартал.Вісника - Патріотизм //

Є одна річ, одне "щось", без якого нема патріотизму. С а м "щ о с я", с е в н а й в а ж н і ш о в с и л о в с х а р а к т е р. Нема поняття більш високого від поняття "характер": з ним, як з душем: хто скаже, що є душа? Але подібно, як кождий з нас відрізняє мертвого від живого, так і того, хто має характер, від того, хто заступає його фразою.

Історіями історії, які здвигать і ваять народи, - є одиниці, за якими тягнеться маса. В мирні чася, і в критичні, в монархіях і в республіках. А тоя чудодійною силою, яка ті одиниці, ваносить вгору, даючи їм владу над числом - є і х с и л а х а р а к т е р у. Проводить іншими не завжди інтелектуентнісний, не завжди найдужчий, але все найважкіший, той, що ваявляє найвердшу владу.

Енергість, моральна відвага, всі риси, що складаються на поняття "характер", є невідминні для всякого, хто прагне вести інших. Мойсей, Магомед, Олександр Великий, Тамерлан, Атія, Цезар, Річеліо, Піт, Бісмарк, Кромвель, Наполеон - всі відзначалися небуденною силою характеру. Амбіція, навіть геніальність - ніщо, де нема характеру. Амбіція може зайти в манівці, розум - занулатися в сумнівах, тільки незломний, мов віра, лишається характер.

Що-ж се є характер?

Се - передусім в и т р е в а л і с т ь. Се є п е в н і с т ь с е б е, певність вибраної лінії, дужки. Се - зміни знати своє мету на осліп, не даючи себе звести в бік болотним вогням, се знати, чого хочеш і дуже свого хотіти. Се - знати, в рішачю хвилину, сказати - "так", чи "ні", знати по одній, або по другій стороні барикади. Се - знати вибрати, а не умерти від сумніну, мов той Вурданіс віслав, який еконав, хитавшись між жолобами з сіном та віском. Певність себе - се смілість Англієв. Певність себе - се знати вилучити слово в пащу живого дьва, а не тягнути за хвіст мертвого.

Се вірність переконанням, вірність ідеї. Се готовність йти з нею до слави й до загибуні, як кажуть німці, звязатися з нею "auf Geheiß und Verderb". Се готовність трактувати, мов свого особистого неприятеля, ворога своєї справи. Се значить - зробити собі з переконання догму віри. Вірність ідеї - се не безхарактерне стрибання з пруда на ліво і навпаки, під маскою "ідейних шукань"; се не дискусювання над тим, чи має право нарід жити, чи ні, чи вояк у ба - буєнім отіпку є вояк; чи бабуся:, а бо що " не знати ще, що з того вийде".

Що є сила характеру?

Се є завилуднення в пригодах, в незнанім, в новім; потяг до непе - вних шляхів. Се сила, яка гонила англійських пуритан за океан, в казко - ву Америку, на власний ризик і страх. Се сила, що пульсувала в сернях каліфорнійських шукачів золота, що пішла до їх чину Дівінгтона і Лінд - берга. Се пошуки нових земель, нових обидів, нових досягнень; се зами - лудвання в атмосфері конфліктів і побурюваних перешкод людей, яких ма - нить блискуче марево в пустині, які не задоволяються сірим світом повсякденщини, яких гнітить праця нем на льонігу. Се драготи сили життя і основні прикмети великих характерів. Коли Клемансо або Фом були про - гралі в 1918р., напевно перейшли до історії як необхідні авантюристи Біля колески кожного великого вяруду завжди стояв якийсь "небезпечний варят", який ставало, скрипало, активізує збірне почуття патріотизму.

Се ніколи не з'являтися не в дачею.

Паде лиш той, хто не хоче зачинати нового, - каже один англійський пластовий письменник. - Коли ви часом і помиланетеся, нічого не радить; на ноги - і зачинайте знов... Тільки з'являється зачинати знов і ніколи не узнавати себе за покаяного... Такий має бути провідник.

Такими були угорці, що "зачали знова" по Вілягошу, такими був Орлик, що "зачав знов" по Полтаві...

Се - культ успіху. Культ успіху - се культ великої амбіції і великої праці, не дрібних амбіційок, не дбання про "Стейн" /задаватися/, замість про "Сейн" /бути/, не культ фасади, не журба, ва - мість про внутрішню культуру, про каліплену ззовні офіційному відзнаку. /"редактор", "г-во людей з вищою освітою", "член академії", "посоа" і пр./ . Культ успіху - се не хвилеве захоплення, з переходом до моменталь - ної зневіри людей, які хотіли за рік визнатися на Шекспіра, а за два - збудувати "власну хату". Культ успіху - се бажання по кождім упадку зри - ватися на ноги, "ту трай агайн" /пробувати знов/, бо хто боїться невдач і розчаровань, той згорі програв своє життєву ставку, будь се одишля, чи нарід.

Се почуття честі. В пластовім правильному стоїть: Коли пластуи під словом честі скаже "се є так", то се є так. Се значить - мати почуття відповідальності і говорити те, що робив, а робити те, що говориш. Се значить усувати "ніжках", бо ніжкі се всіма, ні теплі, ні холодні, вічно готові перекинутися від одних до других. Се значить, коли ви кажете, що щось на вашу думку є так, то се мусть бути так.

Се є завжди бути готовим і сповнити свій обов'язок.

Що значить бути готовим сповнити свій обов'язок?

Читайте про місіонерську діяльність єзуїтів по заложенні ордену.

Папа Григорій XIII віддав їм церкву Санта Стефано Ротондо і єзуїти се - добили її чудовими фресками, що представляли захливі сцени мучеництва і мучеників за віру. А марданія Паласоті писав, що "не треба боятися малювати страждання християн в цілім їх саракісті... Тим способом хоче церква не тільки звеличати відвагу мучеників, але і заплалити розум душу своїх синів". Тим способом вчила церква своїх місіонерів завжди бути готовим и до мучеництва за ідею, формувала героїчні душі. В заокеанських краях, єзуїти "завже готові", чулися "вожками" ве - ликої армії, що йде на боротьбу і смерть, підлегали своєму "генералові", які не сміли дезертирувати. Коли в Бразилії впали місіюєрні вертаєв кальвіністів, вони були приготовані на се, а папер Гедой, перел масикроз, захоочував їх словами: "Не зрадьте прапору."

Виховати й підтримати в марні часи готовість на найстрашніше - ось що значить "бути готовим" виконати свій обов'язок. Без цього не варто нічого ніяка реалізація, ніяка одишля, ніякий нарід.

/Закінчення в слід. часті /

Знай, що найкращою ознакою українця є мужний характер і волею честь, а охороною України - меч!

В боротьбі з загарбниками УКРАЇНИ

ЗА ДУХУ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ

Советська влада особливу увагу приділяє "вихованню" молоді, і почавши вже від "жовтенят" через "піонерів", і комсомол, вщеплює в молоді душі ненависть і погорду до націоналізму, праватної власности, релігії, до своїх батьків і т.п. За те "плекає" любов і вдячність, великому вождеві і приятелеві молоді - "батькові Сталінові". До такої то "советської школи" поруч з молоддю інших поневолених народів СРСР дісталася також і українська молодь. Советські "виховники" молоді особливу увагу приділяють пропаганді і агітації серед школярів і молоді, проти Української Повстанської Армії та революційного підпілля ОУН. Тут поміщуємо одну листівку ОУН, яка закликає українських школярів не вірити Москві, а помагати своїм братом повстанцям в боротьбі за Українську Державу.

Воля народам.

Воля людині.

Д І Т И - Ш К О Л Я Р І .

Вашим учителям наказали більшовики вписати Вас до піонерів. Тому учителі говорять Вам про піонерів і кажуть вписуватися до цієї більшовицької організації. Більшовики знають: що Ви не хочете належати до піонерів, тому наказали вчителям брехати, щоб Вас заманити до піонерської організації.

Не вірте, діта, цій брехні і не вписуйтеся до піонерів.

Піонери - це організація молоді більшовицької партії.

Піонер має бути "готовий до боротьби за справу Леніна-Сталіна", як каже статут.

Він має:

виконувати точно накази більшовиків, доносити більшовикам на своїх батьків, матерей, братів і сестер, які не хочуть більшовиків.

Він має слідкувати за своїми товаришами-школярами і доносити на них більшовикам, якщо вони виступають проти партії.

Він має бути ворогом релігії та віри своїх батьків і ширити безбожництво.

Він має бути вірним донощиком партії і НКВД.

Більшовики вбивають, арештують, висилають у Сибір, грабують український народ. Піонери мають помагати в цьому більшовикам. Вони мають шкідити своєму народові - тому вони зрадники українського народу, зрадники своїх батьків.

Д І Т И .

Не йдіть на шлях зради.

Не вписуйтеся до піонерів. До цієї організації Вас не можуть змусити вписатися, бо це добровільна організація.

Не дайтеся на хитрощі більшовицьких бандитів. Ваших товаришів, які хочуть вписатися, або вже вписалися в піонери виганяйте з класів, не розмовляйте з ними, бо це слабодуши і боягузи.

Вашим учителям, які змушують Вас вписатися до піонерів, не допомагайте харчами, не відповідайте на запитання, виганяйте з класів, не заходьте до них, бо це не учителі, але висулужники більшовиків.

Сьогодні ведуть боротьбу з більшовиками Ваші батьки, брати, ненавдають більшовиків Ваші матері, сестри, веде боротьбу весь український народ, українські революціонери і повстанці і Ви мусите стати до цієї боротьби, бо в єдності сила. Не дайтеся тому втягнути себе до піонерів, не ставляйте зрадниками свого народу.

Геть піонерів.

Смерть Сталіну і його партії.

Хай живе український народ і його мова.

Хай живе українська визвольна революція.

УСПІЛЬНОМУ ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКОМУ ФРОНТУ

ПОХІД ТИРАНІЇ

Наступ більшевизму на півдні світу!

Більшевизм почав наступ на всіх фронтах в Європі, Азії і взагалі в усьому світі, де тільки сягає його збройна сила або де лише діють його наймити - Тореани, Толіятті, Фішери чи інші дрібні душі.

В Китаї, використовуючи для цього зовнішню Монголію, СРСР власними військовими частинами почав безпосередню агресію, бажаючи окупувати цілу китайську національну провінцію, де є потрібні для продукції атомової бомби поклади урану.

У Франції комуністи під проводом відомого змовника Марті організують уже міжнародні бригади для завогнення громадської війни в Греції. У угорськомуністичному порту Спайт уже стоять зформовані такі бригади з Балканів. Іде тамшня підготовка для рекрутування "добровольців" до таких бригад в США, в Британії, Італії, Бельгії, Іспанії, Португалії і т. ін. Більшевицькі змовники й вороги миру порушують суверенітет свободолюбної Греції. Вони хочуть відірвати інтегральну частину грецької держави Македонія, щоб прилучити її до слав'янського бляюку. Вони ставлять ультимат і підготовляють уже напад на Дарданелли. Вони організують вічний неспокій у Палестині.

Вони насильно переселяють балтійські народи, що не зреклися своєї свободи, а на її землі населяють росіян. Вони подіквідували т. зв. автономні кавказькі республіки, а їх непокірні народи разом із татарами Криму заслали на каторгу.

Більшевизм підмінює весь світ. Хвиля страйків, що їх підложив є виключно політичне і має тенденцію амархізувати країни, щоб отак зробити їх своєю жертвою, котиться по всьому світі. Цей же соціалістичним партіям не можна закинути вже намагання визискувати робітництво, а сьогодні, власне, соціалістичні партії, які ще не пішли на мотузку комуністів, мусять хопатися за крайні протистрайкові заходи. Во жодній комуністичній партії світу не лежить на серці добро робітництва даної країни: вона лише виконує накази московських імперіалістів Кремля. Бо як сказав прех. Еглі про т. зв. комуністичну англійську партію: "Це партія не англійська". А це означає: всі члени всіх комуністичних партій світу - це об'єктивно національні зрадники. Тому виконують вони лише доручення Москви, звідки їх оплачують.

Це п'яті колонії, які мусять бути зліквідовані й поставлені поза законом в усьому світі.

Світ прагне до миру, а більшевики глаумляться з цього прагнення і використовують його для закріплення й поширення своїх впливів. Вони замовляють усілякі міжнародні зобов'язання й договори, всякі ятські, потсдамські, ОН-договори і т. д., що є для них нічого не вартим клаптиком паперу: вони порушують суверенність кожної країни своїми п'ятима колоніями або й прямо своєю збройною силою: монтують агресорські бляюки, наприклад, т. зв. балканський слав'янський бляюк, з яким нічого спільного не мають слав'янські народи, бо вони прагнуть жити в добросусідських взаєминах з усіма народами світу, без різниці раси, релігії, мови: вони підбрікують азійські народи проти європейських, чорних проти білих: вони вносять расову ненависть, відігріваю стару гітлерівську теорію, заміняючи германську /німецьку/ расу слав'янською /російською/ і т. д.

Ми, підтоталітарні народи, знаємо єдиний бляюк: Антибільшевицький бляюк боротьби за нашу державну суверенність і демократію, справжню, нефальшовану народну владу.

Друзі-борці за свободу.

Більшевицький агресор почав свій наступ уже більш відкрито.

Героїчна Україна, свободолюбна Польща, незламна Литва, Латвія, Естонія, Фінський народ героїв, зивязтий білоруський народ, невгнута Словаччина, лицарська Угорщина, хоробра Болгарія, невідкорена Румунія /горді народи сербів і хорватів/ горді народи Балканів, Туреччина,

китай, Монголія, Корея і всі інші народи, що їм загрожує більшовицька ноєволя мусять дати єдиний і єдиний відпір агресорові.

Нам давно поневоленими більшовиками народам не може он, не можуть дипломатичні пресії на ССРСР, не можуть жодні комісії, бо на них більшовизм не погодиться, бо більшовизм ніколи добровільно не піде з наших земель, що їх 30 років тому окупував. Іх лише сила може усунути. Ми не хочемо тим обезважати дипломатичних заходів, що є той засобом боротьби. Іх треба робити, вживати і всіх зусиль докласти щоб були успішні. Але й нам треба знати ту істину: "Поможі собі самі то й Бог тобі поможе".

Нам треба організувати нашу власну незалежну силу, третю силу і переконувати світ у тому, що фізична сила - єдиний аргумент, якого боїться Кремль.

Світ намагається сьогодні зберегти себе від нової війни. всі державні мужі відповідальні за долю своїх народів, шукать спосіб забезпечення миру. Знає ці антивоєнні настрої кремлівська кліка тиранів і тому ставить світ перед доконаним фактом нових агресій, як це робив божовільний Гітлер, доки не виривався терпець миролюбного світу й не прийшов кінець європейникові. Ми, що найбільш потерпіли від цієї війни, теж не хочемо її. Ми й принципові вороги війни. Ми за вічний мир між народами. Ми вважаємо, що немає таких спірних проблем між вільними у власних суверенних державних народами, яких не можна було б полюбовно розв'язати. Але ми ведемо її далі в наших землях проти поневолення тирана наших народів, більшовизму. Ми боронимося так, як бороняться жертви пород розбійником, що чинить на її життя.

Якщо такий мир мав би в наших землях тривати вічно, то хай буде уже війна, звольна війна, Хрестовий похід усього світу проти невідомого більшовицького гніту й тиранії в ім'я спасіння усього світу від загрози вічної нової.

І хай це буде остатня і вирішальна війна, що має принести визволення людства від страху, голоду і злиднів. Здійснення в усьому світі ідей Атлантийської Хартії. краще коротка звольна війна, хай з усіма її страхітнями, ніж це повільне вмирання у вічному страху й злиднів. І ця звольна війна буде нагородою для нашої звольної революції народів, що здійснить звітні ідеали нашої боротьби й принесе усьому світу

вічний мир засудивши й вилімінувавши з життя народів раз на завжди війну: наша ставка йде на революцію народів, для якої нагородою може бути війна звольна, антиімперіалістична, війна в ім'я свободи народів і людини.

Свобода народів означає державну суверенність кожного народу, незалежність його від жодного імперіального центру, в наш час російського. свобода людини означає політичну й господарську народовладу в лоні кожної нації.

Друзі, політичні біженці всіх народів. Друзі на вигнанні.

Більшовизм стоїть нам на шляху повороту в рідні землі.

Кожен з нас є тут послом своєї батьківщини й борцем за свободу свого народу на кожному місці де він живе.

За свободу свого народу ви можете боротися й поза рідними землями.

/ закінчення в слід. числі /

-o-o-o-o-o-

ПРОТИ ТИРАНІЇ І ПОНЕВОЛЕННЯ

Маніфестації і протести в Німеччині і Бельгії

В двох останніх місяцях цього року, на терені Німеччини і Бельгії відбулися масові протибільшовицькі маніфестації, в яких взяли участь тисячі наших народів Антибільшовицького Вільску. Це спроби з історії української еміграції по другій світовій війні, за ініціативою українських націоналістів-революціонерів, під керівництвом АЕН, в дружній співпраці з іншими народами поневолення більшовизмом, які маніфестували перед вільними народами західного світу проти зарамленних народів ССРСР і його сателітів.

Великі й масові протестаційні демонстрації народів АБН, відбулися по-радовісім в більших скупченнях української еміграції в Німеччині. Участь в демонстраціях брали: українці, білоруси, козаци, поляки, словаки, румуни, литовці, латві, естонці і інші народи. Маніфестації відбулися в Ганновері/26.8/, Робенгайм/27.8/, Корнберзі/25.8/, Ваарні/31.4/, Партені/8.4/, Міттенвальді/27.8/, Мюнхені/10.4/, Бранншвайг, Вайроті/10.4/, Берхтсгаден і ін. містах.

На особливу увагу заслугує величава маніфестація в Мюнхені, в якій взяла участь 10-тисячна маса демонстрантів різних національностей, що протестувала проти більшовицького насильства і гніту. Десятитисячна маса різних національностей, рушила протестаційним походом під будинок радянської репатріаційної місії. Вони несли великий хрест, велику мапу концтаборів в СРСР, понад сотню транспарентів в німецькій і англійській мовах та свої національні прапори. Американська і німецька поліція, старалася задержати і розігнати похід, а коли їм цього не вдалося, прибула американська військова поліція танками і озброєними багнетами та озброєними бомбами розбили цей маніфестаційний похід.

Трудно виправдати тут поведінку американської МП, та взагалі тих американських кіл що перешкодили поневолені народом протестувати проти поневолення і тиранії. Нам здається, що частина американських політичних кіл ще далі блукають манівами що ведуть до катастрофи і упадку вільних держав Західної Європи.

Рівноч в Бельгії українські емігранти змаїфестували в чотирьох осередках: Шарлеруа, Моно, Льєж і Гасельт - нерозривний зв'язок з боротьбою українського народу в крав, проти імперіалістичної Москви за свободу віри, за свободу людини і народів.

Ці масові демонстрації політичних емігрантів с-поза залізної курутини, є вимогою великої потенціальної сили АБН, що виступає на міжнародній арені як фактор "третьої сили" що існує і бореться там, на теренах поневолення народів СРСР, і тут - на чужині. Поневолені більшовицьким народом, продовжують свою визвольну боротьбу у спільному фронті що його організує АБН, та творять свою власну силу, а для світу - це "третьої сили" що стоїть в боротьбі на життя і смерть з більшовицько-московським імперіалізмом, за свої природні права на самостійні національні держави.

МЮНХЕНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ НА ЕКРАНІ

В першому тижні травня ц.р. в англійських кіно-театрах, в тижневому політичних подій т.е. "Бритійських Новинах", висвітлювано протикомуністичну демонстрацію ЛП-ів в Мюнхені. На екрані можна було побачити тисячні маси, що несли транспаренти, прапори і хрест. На чолі по ходу впадав в очі великий транспарент з трьома буквами: А Б Н. Але боліше і дивно було дивитися, як американська МП автомашинами, танкетками а навіть танками тяжкого типу /"Шермани"/ з наїженими багнетами перетинала дорогу походу та розганяла озброєними бомбами демонстрантів. На тлі цієї небуденної картини якомсь символічно зарисовувалася козацькі вершини, що досить спокійно витираючи очі від сліз по газу, пройшли по площі.

В супровідному коментарі до висвітлюваної демонстрації, подано число демонструючих - чотири тисячі, а поміж вичисленими національностями що брали участь в демонстрації, в першу чергу подано українців.

РЕЗОЛЮЦІЯ З ДЕМОНСТРАЦІЇ В МЮНХЕНІ ВИСЛАНО ДО ОН

Пресове Бюро АБН повідомляє, що схвалені резолюції на мюнхенській демонстраційній маніфестації що відбулась 10 квітня ц.р. Центральний Комітет АБН переслав до ОН. Рівноч резолюції, разом з супровідним листом Голови АБН Ярослава Стецька одержали делегати Австралії, Болівії, Бельгії, Великобританії, Греції, Канади, США, Туреччини, Франції, Чиле, а також генеральний секретар ОН - Тригве Лі.

До ОН переслано також резолюції з маніфестації в інших осередках і містах.

Пресове Бюро АБН, видало рівноч комунікат, в якому стверджує провокаційну роботу німецьких комуністів, які підчас маніфестації намагалися перешкодити демонструючим та старалася шантажами викликати сутички між учасниками демонстрації і поліцією.

Орган українського Життя НА ЕМІГРАЦІЇ

О.Д.

ЗА ЗДОРОВІ ПІДСТАВИ СУСПІЛЬНО-ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ

Цьогорічні Загальні Збори СЗБ-у заслугоують на окрему увагу, щоб критичним розгляненням нашого суспільно-громадського життя, позбутися сліпих недоліків минулого, та забезпечити здорові й тривалі підстави майбутнього. Аналізуючи пройдений нами шлях за минулий рік, ми повинні з най-більшою роздумом встановитися над кожним періодом цього часу, який замикався Річними Загальними Зборами. Тоді зможемо об'єктивно оцінити наші досягнення й недоліки та приготувати й опрацювати нові, конкретні плани для тривалого забезпечення будучини нашого суспільства у В.Британії, а зокрема - розбудувати і закріпити багатогранне життя нашої однієї суспільно-громадської установи - СЗБ-у.

Для гармонії суспільно-громадського життя, так як для людини здорове повітря, є необхідні, характерні для дійсних громадських працівників і діячів, такі прикмети: розумне користування власним почуттям і емоціями, пошановання і респектування довіри та волі громадянства, холоднокровність, господарська солідність й чесність, а понад усе - глибока ідейність, яка виповняє зміст самого життя.

Українська еміграція у В.Британії, у своїй єдиній суспільно-громадській установі - СЗБ-і, шукає дійсної опори, свого оборонця, порадника і репрезентата. Бо СЗБ - це наше спільне громадське добро, здобуте працею і пожертвами цілого національно-свідомого українського суспільства на терені В.Британії. Це ядро широких кіл національно-думавчих українських мас, що і тут на чужині, відчувають необхідну потребу виявити свою вартість, свою національну зрілість в збірному, організованому й творчому громадському організмі. Тому не можна міряти іспиту національної зрілості нашого громадянства чи радше членства СЗБ-у - так, як легко намагастися - зокрема кожному своєю маленькою, часто навіть хворобливо-амбіційною міркою. Рівнож треба мати на увазі успіхи і недоліки вчорашніх днів, та їх корисний або шкідливий вплив на дальший хід, розвиток і наслідки в майбутньому. Власне під цим кутом, ми повинні розглянути минулорічну діяльність СЗБ-у, його успіхи й недоліки, що так яскраво відзеркалювалися на Загальних Зборах і продовжуються у своїх наслідках до сьогодні. Об'єктивність і загальне добро української справи, повинні бути основою кожного громадського життя і діяльності його керівників, а тоді скорше можна буде помирити особисті чи групові пристрасті і амбіції, а великими спільними завданнями що стоять перед усіма нами.

Сьогодні, на жаль, ми прийшли до переконання, що багато з минулорічної діяльності СЗБ-у, було виявом хворої на амбіцію і кар'єру одної людини яка отсяда на чолі його проводу. Фактів, і то дуже багатьох і сумних, можна навести десятками, а рівнож на наслідки не довелося довго чекати. Але зараз річ не в цьому що вже пересуджено доконаними фактами, а в цьому, як протиставитись наслідкам так свавільної діяльності поодиноких груп чи одиниць.

Констатуємо фактно на Загальних Зборах СЗБ-у, мала група делегатів відомалася з загального громадського правопорядку пошановання волі більшості, та внесла в наше суспільно-громадське життя зерно неагодки - треба рівночасно доложити всіх старань і зусиль, щоб на будуче знайти в громадському житті, більше виробування і відповідальності за кожний нерозважливий, руйнівний крок. Треба знайти спільний знаменник, що скріпить би наші сили й спроможність, щоб забезпечити наш громадський організм від подібних проявів сваволі, що впливають з партійних чи особистих пристрастей і амбіцій. Так водиться зваяк, і так прийнято в демократичному світі, що більшість має вирішальний голос, а меншість респектує волю більшості, хоч рівночасно обстоює надаліше свої позиції та домагає фактами їх правильність, щоб при наближій нагоді здобути для себе більшість і перемогу.

Однак у випадку цьогорічних Загальних Зборів СЗБ-у, наше громадянство отрималося з неприємним, позбавленим розсудливості і логічності фактом. Меншість, яка була в опозиції до вчетверо переважаючої більшості, не спромоглося виявити свою громадську зрілість, але спустило збори і - як

декто емоційно каже - "оформилася" але на халь поза рямцями СУБ-у, отвориши своє групове т.з. "Українське Бюро" з наявним наміром поборювати при його помочі СУБ. Самі методи якими "опозиція" повела акцію проти СУБ-у, походять далеко поза засади національної "громадської етики та здорової критики, і є нічим більше як водов на млин наших перогів, особливо на цьому терені, де велеться скрита але зперто верою акція, щоб експропріувати і обеззартіонити українське місцево громадство, а зокрема український нарід, перед нашими господарями, на землі яких живемо - британцям.

Але побіч фактів, що кидать тіні на наше суспільно-громадське життя, є релігійне бачення і бласки. Це живий відгук українського громадянства, що солідарно випливає спом національну зрілість і зрозуміння ваги своєї суспільно-громадської організації. Майже подивудісно є реакція нашого суспільства, на великі спроби груп чи осіб без огляду на їх "патріотичну" зявку, розбити нашу громадську єдність релігійним чи провінційним /або партійним/ патріотизмом. В загальному, наше громадянство здорове, свідоме, жертвенне і глибоко ідейне, та випливає турботу, халь і обурення, що знаєшлася люди які відважилися розбивати громадську єдність та спільні релігійні і соборницькі почування української еміграції.

Треба підкреслити, що провладування "опозиції" по бучимто місцево українське громадянство "зтероризована, стало зняряддям" одної партії чи групи - є зловним провінційним тваргаченням. Активна моральна і матеріальна піддержка українським громадянством СУБ-у і його новозибраних керівних органів, зяперечують всякі наклепи та дають докази якими збегням, позбавленими всякої етики, аргументами оперують ті, які намагаються занести в наше суспільство роздор і незгоду. Суспільно-громадське життя, є дуже чутливим на різні шкідливі прояви в його нутрі і реагує на них як справний живий організм. Тому об'єднуємо все що є здоровим і творчим, а виключаємо з поміж себе все те, що обнижує нашу зартіть і спроможність зорганізованой спільноті. Загальне суспільно-громадське добро, є особливо інтереси цілої української спільноті, вимагають творчих основ і скріплення пресітку єдиной суспільно-громадської установи на цьому терені - СУБ-у, та вияву здорової реакції його високих клітин на всякі спроби занести в наші ряди недоіря і дезорганізацію.

Творча праця повинна проявлятися з глибокого переконання і віри - не в людей - але в спільні наші національні почування, в правильність наших ідей за які бореться цілий український нарід. Одной з багато-гранних ланок творчого життя української еміграції є власне суспільно-громадська діяльність. Звертаючи на неї увагу, не можна розгублюватися в справах другорядних, тоді, коли перед нами стоїть багато труднощів і праці, щоб поставити і розбудувати наше суспільне життя на належному рівні. Треба пригостити до солідной і тризалої розбудови СУБ-у передовим в ділянках: організаційній - особливо в закріпленні зв'язків з тереном; професійно-суспільній; культурно-освітній; виховній - при тісній співпраці з молодечими організаціями - СУМ і Пласту; релігійній, матеріальної і правної опіки з допомогою, та - зокрема, в ділянці зовнішніх зв'язків, в першу чергу з англо-саським світом та іншими чужинцями.

Щоб досягнути намічену ціль, новозибрані Керівні Органи СУБ-у при активній підтримці членства і провдів імзових клітин СУБ-у, мусять виявити якнайбільше інтензивності і зусиль, щоб перетворити нашу громадську установу на охоплюючу всіх українців, загальну репрезентативну суспільно-громадську організацію.

А врешті, і то в основному, не сміємо забувати, незмінного факту, що ми українці у В.Британії є тільки маленькою частинкою цілого українського народу і що нам припадає один відтинок фронту боротьби проти червоних російських імперіалістів. Від боротьби проти окупантів України, ми не сміємо відсуватися, бо вона є боротьбою цілого українського народу за досягнення всім нам спільної і однаково дорогої цілі: Української Самостійної Соборної Держави. І за цей відтинок фронту, за його перемогу чи програму, лише ми самі будемо відповідати перед нашою батьківщиною і перед її героїчеськими борцями - УПА.

-o-o-o-o-o-o-o-

Українські мамі перекуютьсь на рала тільки тоді, коли гасло - га оло - НЕЗАЛЕЗНА ДЕРЖАВА УКРАЇНСЬКА перетвориться в дійність і забезпечить отому ракові можливість зужитковувати рілку полодзку землі з половиню чи якого іншого інтернаціоналу, а для устаткування і зміцнення власного державного добра і збогачення рідного народу! -С.Петлюра

Але все одно, навіть ця стримана здорова критика діяльності п. Панчука /я не СУБ-у/ в очах партійних діячів була "завироднілим методом"... Отже як назвати тепер діяльність "опозиції", яка отверто поборює СУБ, плямує гідність українського громадянства, розбиває його єдність новотворення своєю партійною зухомом т.з. "Український Барон" і т.п.?

А ще зовсім особливими, позбавленими якою етики, методами діє п. Панчук. Його акція, поведена проти місцевого українського громадянства, наклали по рід брїті звязки кругами, неозримі навіть біля як хороше інформовання українського громадянства на континенті і за океаном про Загальні Збори СУБ-у і його новозібрані Керівні Органи -- є тільки частинков "патріотичної" роботи п. Панчука. Тут треба підкреслити; п. Панчук перестав бути членом СУБ-у, тимчасово остаточно зірвав зв'язки з організованим суспільно-громадським життям на території Б. Британії. За те створив свою власну лавочку /"Укр. Барон"/ в якій знову керує окремими, користуючись з хвилевого подражнення між діями тут українськими партійними рухами.

Кінного дивного, що навіть серед "опозиції" діяльність п. Панчука викликає реакцію і багато його прихильників пізнає п. Панчука таким, яким він є в дійсності. Не радимо тим, що люди які користуються кращим положенням і мають більші спроможності своєю чесною працею спричинитися для добра української справи -- подати жертвою своєї власної амбіції, пристрасті і погоні за славою і наживою. На цю нещасну шлях отупив і п. Панчук і дальші шлях його кер"арки /за не бореться/, а особливо його національної честі закласти тільки від него самого, від паремогі розуму над пристрастями і національної гідності над особистими амбіціями. Робимо тут тільки зазначення і не розглядаємо всіх дій і акцій п. Панчука до він їх робив і робить, зокрема серед чужих кругів з яким тенденцією і замірами: щоб зпримітувати українське суспільно-громадське життя та довести до ліквідації СУБ-у. Цим намаганням дасть відповідь само українське громадянство, а ми змагаємось і змагаємося до повного утероплення суспільно-громадського життя українців у Б. Британії, побудованого на здоровій громадській платформі при участі всіх творчих і конструктивних сил нашого громадянства без різниці на релігійні чи партійні переконання. Віримо що всі інші діїчі угруповання, окрім яких існує почуття відповідальності, переглянуть правильність своїх позицій яким дали вираз в протисубітській акції в останніх кількох місяцях, та направити свої помилки активною співпрацею і творчим громадським діяльнїстю, разом з цілим місцевим українським організованим громадянством.

Не маємо наміру, на тлі суспільно-громадського життя, шукати фактів що стали б нашою зброєю, проти цих партійних угруповань, які ведуть в терені акцій проти нас. Хочемо щоб і наші політичні противники, трактували суспільно-громадську установку як власність цілого місцевого українського громадянства і поважали його волю і бажання. Обидою і лавкою на адресу делегатів-учасників Загальних Зборів СУБ-у, на організоване громадянство по відділах СУБ-у і т. п. не спричиниться ніхто для добра української справи, що роботу краще лишім для провокаторів насланих Москвою, а наші обов'язком є об'єднувати наші сили до боротьби з ними. Творенням "опозиції" і засновуванням партійних комірок чи особистих лавочок типу "Українського Барона" не можна спричинитися до координації громадського життя, такими методами рукується те до дові остаточно та вноситься в загаль дезорганізація, облудність, деморалізація і т.п. Кому потрібно таких наслідків? Яким українським партіям чи угрупованням? Хай відповідь дасть собі саме "опозиція"...

Коли в людей, які знаходяться в "опозиції" побудеться добра воля і зрозуміння до питання нашого суспільно-громадського життя в Б. Британії, то немає нічого на перешкоді для спільної творчої праці в рамках СУБ-у. Ми надальше змагаємося до координації всіх громадських сил на здорових основах СУБ-у і докладаємо всіх зусиль щоб дати підтримку всім творчим діям його Керівних Органів. На цю тему, впадаємо за нецільність витрату сил, щоб вести полеміку з "опозицією". Але рішучо будемо поборювати, тих одиниць що свідомо викликають в нашому житті всякі інтриги та провокують наше громадянство на партійні і релігійні сварки і завасти. Треба зирати наську в фарисей, показати нашому громадянству дієсне обличчя. Од "Козубаїв"... Зказати на роботу цих "татарських людей" до пова патрістичних фразам і застатами, ведуть роботу облудних синів українського народу і свідомо чи не свідомо виконують ворогом-окупантам України. І коли ми будемо змушені до него, то подоватимемо факти в українське громадянство зуміє само витягнути відповідні конвенквенції.

Франції. Ми не можемо нічого їм допомогти і треба чекати щоб зникла ситуація". Але коли на цього року, показалося що українське громадянство активно інтересується долею воїнів Української Дивізії а деякі кружки і одиниці в обороні Дивізії вже мають успіхи і заперечення до справи ця не є безнадійною, п. Панчук зробився "одиноким" опікуном і спасителем "рештків", "Любов" п. Панчука до Дивізії не перешкоджала йому будучи головою СВБ-у, "переливати" грошеві фонди зложені українським громадянством на допомогу хворим і інвалідам, на "центрального фонду" СВБ-у для удержання бюрократичної системи та свавільної фінансової господарки по жертвами українського громадянства.

На з'їзді "громадських діячів і інтелігенції" в половині 1948 р. що був заініційований п. Панчуком для отворення "політичного представництва українців у В. Британії", п. Панчук відкинув проєкт резолюції підпорядкувати цей задуманий "політичний комітет" вже отворений в той час УН-Раді, він був за "самостійним" нікому не підпорядкованим поза В. Британією, "представництвом" на чолі якого станув би очевидно тільки він сам. Але в кілька місяців пізніше, коли загарантовано йому високе "отановище" в УН-Раді він змінив курс своєї "політики"... Сьогодні п. Панчук не тільки голова представництва УН-Ради у В. Британії, але ревний і "переконаний" оборонець її структури і складу Виконного Органу.

При кінці 1946 р. п. Панчук викинув СВБ з домівки ЦУДБ, а цій нечисленній групі українців в чужих уніформах що були ініціаторами й основниками СВБ-у, заборонено вступ до домівки ЦУДБ, як елементів до якого чується погорду і недовіря. А в 1948 р., коли платна посада директора ЦУДБ належала вже до добрих споминів минулого, а СВБ вже набув свій будинок та отворив власку фінансову базу, п. Панчук не вернув на "студію" до Канади а доложив всіх старань щоб стати головою СВБ-у, і рівночасно користати з призначеної йому урядом стипендії і платні голови СВБ-у.

На щорічних Загальних Зборах СВБ-у, п. Панчук перед уділенням йому абсолюторії у своїй промові заявив: "Я не прошуся щоб ви уділяли мені абсолюторії, уділіть її Раді СВБ-у а мені ні!" А в кілька хвилин пізніше, коли Загальні Збори пішли за його бажанням і ... не уділили йому абсолюторії, він демонстративно запротестував і з погрозами опустив залю.

Те минулого року, коли був головою СВБ-у поборював отворення таких організацій як СВМ, бо на його думку це було "роздріблення" українського життя. Але цього року, на Загальних Зборах на яких вже не вибрано його головою, п. Панчук не побоюєся роздріблення українського життя, але отворив своє власне "Українське Бюро" /?/ і сам ставши його "головою" розпочав неперемінливу акцію проти установи, яку минулого року очолював та довів до фінансової руїни і безпорядку. Значить, ціль його ясна: СВБ панчуківський, або ніякий!

Він прилюдно заявив, що чується зобов'язаний поінформувати про "теперішні" СВБ урядові і знані йому британські круги. Знаємо з практики як виглядають "інформації" п. Панчука, скільки в них правди а скільки наклепів й провокацій. Основними документами теперішньої "діяльності" п. Панчука, для українського громадянства, остануться всі ці листи, комунікати, обіжники й інформації що їх вислав і виїмає до українських установ за океаном і в Європі, до своїх приятелів і урядових англійських кругів. В них повно ненависти, наклепів й перекручування фактів правди про одну українську громадську установу СВБ і взагалі про ці українське громадянство у В. Британії. Але кожну неправду має короткі ноги і "інформації" п. Панчука сприйме українське громадянство як дальші спроби провокації і не дасться зтягнути в жодні інтриги що мали б знеслабити добре імя і честь української спільноти.

-o-o-o-o-o-o-o-

ВІД РЕДАКЦІЇ "В.Ш."
 ~~~~~

В цьому числі "В.Ш.", ми ввіймово присвятили більше місця тереновим суспільно-громадським справам, а особливо т.з. "опозиції". Не маємо в намірі завогивати внутрішні тертя українського громадянства і для того, ми через два місяці поминали мовчанкою всякі наклепи і шапталі які стосували і стосують поодинокі люди та групи до єдиної української громадської установи - СВБ-у. Ми вважали що ця сумна слава діяльність "опозиції" є хвиленим виявом нездорової психози, витвореної під впливом особистих й партійних пристрастей і амбіцій, тому треба дати їм можливість вижитися щоб дійти до холоднокровного й об'єктивного переглянення зайнятих ними позицій до місцевого українського громадського життя. З радістю можна ствердити що частина з "опозиції" дійсно поквасилася свідомою завдань української спільноти у В. Британії і ступає на шлях здорового порозуміння і єдності в суспільно-

громадському житті.

Але є назаль одиниці та грушки, які сліпо продовжують роанмету нами сумної слави роботу; вони не хотять, поза своїми партійними та особистими прихистами, бачити цеї великої шкоди до вони приносять для українського громадянства у Великобританії. Затрувавши здоровий організм українського суспільства, приготавляють відповідний ґрунт для ворожих українській справі елементів, які часто устами чи діями "опозиції" осягають намічені власні цілі.

Тому по довшому часі, ми змушені на сторінках "В.Ш." дати річеву й конструктивну інформацію для українського громадянства, бо загинивання посіяної незгоди і руїницької роботи "опозиції", зредує нові за розливі бацилі недуги, що її пропагуєть деякі грушки і одиниці з "опозиції", серед нашого громадянства. Ми занялися цими справами, не тому щоб це більше засогнити прихистати "опозиції", яка б в своє чергу відповідала листівками, такого характеру як це робила дощ. Ми, хоч частинно висвітлили цю велику помилку цих людей, що в своїй діяльності розходяться з загальними інтересами місцевої української спільноти, та шкодять добрій opinію і честі української еміґрації. А здорова реакція нашого громадянства, та почуття національної гідності заблуканої "опозиції", є для всіх нас надією що в скорому часі всі наші сили і спроможності будуть влиті в одне сильне суопільно-громадське ядро і будуть звернені проти одного зовнішнього ворога українського народу - червоної і білої імперіалістичної Москви!

-o-o-o-o-o-o-o-

КОРОТКІ ВІСТКИ З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІґРАЦІЇ

ПЕРШИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЕВРОПІ. На 8 і 9 травня ц.р. скликано до Брюсселі в Бельгії, представників українських професійних організацій і українського робітництва, для створення Конфедерації Українського Вільного Професійного Руху на чужині. Для українського робітництва це є переломовий етап в його історії, воно переходить на рейки активної дії; творить на чужині український професійний рух, який репрезентував би український вільний світ праці на арені міжнародних професійно-синдикальних організацій. Досі українські проф-спілки створено у Франції - "Об'єднання Українських Робітників у Франції" /ОУРФ/ на чолі з ред. І. Поповичем; в Бельгії - "Спілка Українських Робітників у Бельгії" /СУРБ/ на чолі з К. Мулькевичом. За їх заходом і ініціативою скликано до Бельгії Перший З'їзд українського робітничого світу.

Проф. ІВАН ВОВЧУК ПЕРЕНЯВ ГОЛОВУВАННЯ ЦНУЕ. Голова ЦНУЕ - Василь Мудрий виїхав в Америку і згідно з викладами З'їзду Головної Ради ЦНУЕ, мандат голови перебрав його наступник - проф. І. Вовчук. ЦНУЕ /Центральне Українське Представництво Еміґрації/ є найбільшою українською громадською установою в Західній Європі, і хоч зараз в терену Німеччини відбуваються постійні виїзди еміґрантів за океан, всеж таки ця установа займає переломне місце серед українських громадських організацій в Зах. Європі. В половині квітня ц.р. відбулася в Новому Ульмі перша нарада комендантів таборів і голів таборових рад, під керівництвом нової Управи ЦНУЕ, на якій в діловій атмосфері намічено дальший план праці. Все початки діяльності нової Управи ЦНУЕ вказують що вона докладно максимум зусиль до посилення суспільно-громадської праці і оборони інтересів українських біженців в Німеччині. Треба підкреслити, що на цьогорічному З'їзді Головної Ради ЦНУЕ подібно як і в Великобританії на Зборах СУБ-у, витворилася "опозиція" в складі цих самих огруповань що і тут. Але не маети що в "опозиції" в Німеччині знайшлося більше громадської зрілості і національного сумління як в "опозиції" у Великобританії і там не створено подібно як в нас, другого ЦНУЕ. Теперішній голова ЦНУЕ - проф. І. Вовчук, відомий громадський і політичний діяч та чоловий діяч Організації Українських Націоналістів-революціонерів, походить з СУЗ.

ГЕННАЛІЯ КОТІКОВИЧА ВИКЛЮЧЕНО З РАДІВ української зорганізованої спільноти. На вистий Громадській СУД Української Еміґрації, на своєму засіданні в справі позову проф. І. Вовчука, проти редактора "Неділі" Г. Которовича за зневагу доконану в статті поміщеної в "Неділі", рішив: е огляду на це, що півзаний редактор Г. Которович, не визнає компетенції Національного Гром. Суду рішати позову справу та відмовився піддатися при судові, тимсамим виключив себе з радів організованої української спільноти.